

Duch Svätý

Na prelome minulého storočia odchádzali milióny Európanov do Spojených štátov za prácou a lepším životom. Mnohí z nich nemali takmer nič a nevedeli ani po anglicky. Niet divu, že nepoznali všetky pravidlá počas plavby. Niektorí si napríklad mysleli, že za jedlá, ktoré sa na palube podávali, musia zaplatiť. Keďže chceli ušetriť peniaze, vzali si so sebou vlastné jedlo. Kým sa teda ostatní pasažieri bohato stravovali v jedálni, tieto rodiny zostávali v kajutách, jedli studenú stravu a sušené ovocie. Nevedeli, že v cene lístka bolo aj jedlo trikrát denne.

Tento príbeh o zle informovaných cestujúcich dobre vystihuje náš kresťanský život. Ako veriaci pokrstení v Kristovi sme dostali Ducha Svätého. Sám Boh žije a pôsobí v našich srdciach. Všetko, čo Ježiš učil a dosiahol smrťou na kríži, chce vštepiť do nás. Chce nám dať „všetko nebeské duchovné požehnanie“ (Ef 1, 3) a viesť nás životom. Aká bohatá hostina Božej milosti je v cene nášho „krstného lístka“, a predsa sa tak často uspokojíme len so studenou stravou a sušeným ovocím!

Na prvú Svätodušnú nedeľu pred dvetisíc rokmi Boh zoslal Ducha Svätého. On premenil učeníkov a umožnil im žiť úplne novým životom. Teraz, keď sa začína nový rok, uvažujme o tom, ako vo väčšej miere prijímať Ducha Svätého. Pre mnohých veriacich práve Duch Svätý z Najsvätejšej Trojice je najväčším tajomstvom a práve to nám sťažuje prežiť všetko, čo pre nás Boh pripravil. Preto sa tento mesiac pokúsme zmeniť to čo intenzívnejšie, hľadajme a nachádzajme Ducha Svätého.

O našom nebeskom Otcovi toho vieme dosť. Vieme, že je Boh. Keď o ňom hovoríme, používame slová, ako svätý, vševediaci, všemohúci, milosrdný, zhovievavý, láskavý a starostlivý. Keď o ňom rozjímame, vidíme v ňom milujúceho Otca, ktorý nám dal život, stará sa o nás a chce nám dať podiel na svojom božstve. Aj keď cítime, že tieto slová to vskutku nestačia vyjadriť, uznávame, že nám môžu veľmi pomôcť priblížiť sa k nemu. Podobne poznáme aj Ježiša.

No keď príde na rad Duch Svätý, tretia osoba Najsvätejšej Trojice, ťažko sa nám o ňom hovorí. Zostáva tajomnou silou v Cirkvi, ako aj vo svete a silou, ktorú ťažko rozpoznávame. V určitom zmysle je to aj pochopiteľné. Podľa pomenovaní použitých v Písme je ťažké predstaviť si ho. Slová, ako oheň, vietor, dážď či holubica, v nás skôr zanechajú len nejasný obraz než predstavu živej osoby, s ktorou môžeme mať nejaký vzťah. Nemusí pomôcť ani to, že hlavným poslaním Ducha Svätého je zjaviť nám Otca a Syna a nie seba. Ale to neznamená, že nemôžeme v sebe rozpoznať jeho dielo či pocítiť jeho moc.

Prirovnanie nám pomôže pochopiť, ako pôsobí Duch Svätý. Predstavte si mozog. Má dve polovice, nazývané hemisféry, činnosť ktorých je úzko prepojená. Vedci sa domnievajú, že jedna časť mozgu riadi našu logiku, kým druhá zase predstavivosť. Nervový systém tieto dve časti spája, riadi všetky podnety, ktoré z nich vychádzajú, a prenáša ich do rozličných častí nášho tela, kde nám umožňujú správne reagovať.

Teraz si predstavme, že Otec je „ľavá hemisféra“ a Syn „pravá hemisféra“. Duch Svätý by potom bol ako nervový systém, zjavuje nám Otcovu i Synovu vôľu a povzbudzuje a podnecuje nás, aby sme konali Božiu vôľu.

Samozrejme, že toto prirovnanie na podrobnosti nestačí. No pomáha nám lepšie pochopiť Ducha Svätého a úlohu, ktorú zohráva v našom živote. Ako nervový systém aj Duch Svätý nám chce sprostredkovať všetko, čo pochádza od Boha. Chce nás učiť, pôsobiť v nás a presvedčiť nás, ako veľmi záleží Najsvätejšej Trojici na nás.

Aký veľkolepý opis pôsobenia Ducha Svätého! A to ani zďaleka nie je všetko! Na prvý pohľad sa nám to všetko zdá neuveriteľné. Ako môže Duch Svätý toto všetko vykonať, a navyše pre toľkých ľudí? Stačí sa pozrieť späť na dvetisíc rokov kresťanských dejín – a nespočetné storočia pred Kristom a nájdeme dôkazy, že to všetko a ešte oveľa viac naozaj dokáže!

Žehná Vás Váš duchovný otec
Alfonz Vladimír Sabo, farár

Netrepezlivo na Pána som čakal.
Prišiel a vypočul
môj hlas a volanie.
I vytiahol ma z jamy záhubnej,
z močiara bezodného,
na pevnú pôdu
postavil mi nohy
a istým urobil môj krok.
Do úst mi novú pieseň položil,
chválospev
nášmu Bohu silnému.
Mnohí tovidia a bát sa budú
a Hospodina prosit' o pomoc.

Šťastný je muž,
čo Bohu dôveruje
a neobracia čelo k nadutým,
ani k tým,
ktorých klamstvo obchodí.

Mnoho je Tvojich úmyslov
a mnoho divných skutkov,
ktoré si kvôli ľuďom vykonal,
o, Hospodine, Bože náš!
Niet Tebe rovného.
Keby som všetky
vyrozprávať chcel,
viac by ich bolo
ako slov v mojich ústach.
Nechcel si obeť krvavú ani
dary, a predsa si mi poroztváral
sluch, obeti zápalnej si za
hriech nežiadal.

Vtedy som povedal:
hľa, prichádzam,
vo zvitku knihy
takto o mne stojí:
s radosťou budem plniť
Tvoju vôľu, Bože,
hlboko v srdci
nesiem zákon Tvoj.

Každý je obdarovaný

Ľudia si vždy nejakým spôsobom pripomínajú deň svojho narodenia. V dnešnú slávnosť si pripomíname narodenie Cirkvi. V deň, keď na apoštolov zostúpil Duch Svätý, prijalo krst asi tritisíc duší z Izraela a okolitých krajín, ktorí boli na púti v Jeruzaleme. Oni sa stali prvými členmi Cirkvi, ktorú viedol prvý pápež sv. Peter.

Teológ sv. Pavol nám predstavuje Cirkev ako telo, v ktorom je mnoho údov, ale tvoria jedno telo. Z Pavlovho učenia plynie radostná pravda, že člen Cirkvi nie je nejaký zmanipulovaný jedinec, ale suverénna osobnosť, ktorá dostala od Ducha Svätého jedinečné dary a jedinečné poslanie.

Niektorí dostali dar modlitby. Dokážu sa s láskou k Bohu a k blížnemu vytrvalo modliť. Má radosť z každej chvíle, ktorú prežije v rozhovore s Bohom. Modlitba je bytostnou súčasťou jeho života.

Iný má dar charity. Dokáže sa s láskou venovať svojim blízkym. Navštevuje chorých a opustených. Obdaruje ich peniazmi alebo nejakým darčekom. Je trpezlivý a obetavý. Iný zasa dostal dar múdrosti. Vie druhých s láskou poučiť, vysvetliť, poradiť. Rád sa vzdeláva pre svoje potešenie a pre dobro bratov a sestier.

Iný dostal dar viest. Má vzťah k deťom a k mládeži. Dokáže ich nadchnúť, vytvoriť z nich spoločenstvo a pozitívne na nich vplývať. Niektorí majú dar organizovať. Dokážu pre druhých vytvoriť mnoho hodnotných náboženských, kultúrnych a športových akcií. Niektorí dostali dar uzdravovať. Boh im dal také schopnosti, že vie napríklad napraviť chrbticu. Sú aj ľudia, ktorí dostali dar humoru. Dokážu medzi ľuďmi prinášať smiech, radosť a pohodu.

Každý z nás dostal nejakú charizmu. Cirkev nechce charizmy svojich veriacich potláčať, ale chce im pomáhať, aby ich rozvinuli do čo najvyššej miery.

Duch Svätý dokáže v Cirkvi tieto dary spojiť v jedno krásne živé telo, kde je každý kresťan potrebný a nezastupiteľný. V iných organizáciách si ľudia vyberajú podľa rozličných kritérií. V Cirkvi nie sú žiadne zvláštne kritériá, stanovené podmienky, ako sa môže niekto v nej realizovať. V Cirkvi neexistuje nijaký druh diskriminácie. V Cirkvi sa môžu uplatniť ľudia všetkých povolání, vzdelaní a spoločenských postavení.

Prosme Ducha Svätého, aby sme dokázali dať svoje dary do služieb našich bratov a sestier.

MARIAN ŠURÁB

Oznamy

• Minulú nedeľu 12. mája 2013 sa konala zbierka na katolícke masmédiá. V našej farnosti sa na tento účel vyzbieralo 110,04 Eur. Za Vaše milodary Vám vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplatí!

• V nedeľu 26. mája 2013 sa uskutoční farská ofera.

Nebo na zemi

Viem, že nie je ľahké dostať sa do neba.
No viem aj to, že to nie je možné, ak nebo nepríde k nám.
Nebo sa začína na zemi, všade tam, kde sa z ľudí stávajú priatelia, kde vládne priateľskosť a dobrota, kde je radosť vzájomná.
Na každom nebi však bývajú aj mraky.
Nie vždy mám dobrú náladu.
Priateľstvá zvädnú, ako kvety.
Nemusi ma to zarmocovať.
Nie je to neriešiteľný problém.
Polejem ich vodou, a ony opäť ožijú.

Život je vzrušujúce dobrodružstvo s Bohom a s človekom vo svete svetla a temnoty.

Phil Bosmans „Nezabúdaj na radosť“

Sväté omše v 7. týždni cezročného obdobia - (C)

20.V. pondelok *Svätodušný pondelok* «slovenská»

18.00 Za farníkov

Od dnes sa modlíme Anjel Pána

21.V. utorok

18.00 Za Ľ. Michala a Vilmu Bednáríkových a dcéru Pavlínu

22.V. streda

18.00 Za Ľ. Františka a Irenu Kralovičových a synov

23.V. štvrtok

18.00 Za živých a Ľ. členov Ružencového bratstva

24.V. piatok *Panny Márie Pomocnice kresťanov*

18.00 Za zdravie a Božie požehnanie dožitých 50 rokov

25.V. sobota

08.00 Za Božie požehnanie pre Jozefa a Máriu (50. výročie sobáša)

Upratovanie kostola č.d. 254-284

26.V. 8. nedeľa v cezročnom období - Najsvätejšej Trojice

08.00 Za Ľ. Viktora a Máriu Feketeových, rodičov a švagra Jozefa

Lektori: Jelínková L, Hrdlovičová E.

10.00 Za farníkov

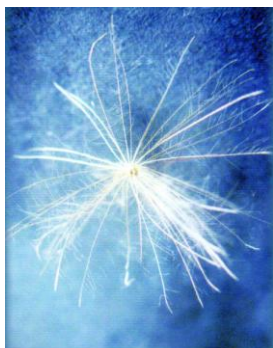
Lektori: Radakovičová J., Pešková E.

14.00 Posvätný ruženec a litánie - *nebude*

Liturgický kalendár

20.V. pondelok sv. Bernardín Sienský, kňaz
21.V. utorok sv. Krištof Magallanes, kňaz spol. mučeníci
22.V. streda sv. Ríta z Kassie, rehoľníčka
23.V. štvrtok sv. Dezider, biskup, mučeník
24.V. piatok Panna Mária, pomocnica kresťanov
25.V. sobota sv. Gregor VII., pápež

Keď čas zostane stáť

V určitom okamihu čas a večnosť splynú v jedno. Keď sa celkom sústreďíme na určitý okamih, čas zostane stáť. Každý už zažil okúzlenie západom slnka. A pritom ani nespozoroval, ako čas plynie. Ak sa niečomu celkom oddáme, zabudneme na čas, vtedy čas neplynie a žijeme len pre určitý okamih,

iba čírou prítomnosťou. Je to predtucha pokoja večného sabatu, ktorého sa už zúčastňujeme.

Poučenie z pantera

Ak v klietke pozorujeme pantera, obdivujeme jeho suverénny a pomalý pohyb, vieme, že v ďalšom okamihu sa dokáže až neuveriteľne rýchlo vrhnúť na svoju obeť. Panter má čas, dopraje si ho. Pre nás čas znamená peniaze.

Musíme časom čo najviac šetriť, aby sme ho mali pre čosi dôležitejšie. Otázne je, čo je pre nás to dôležitejšie. Nevieme správne hospodáriť s časom. Väčšinou sa náhlime. Ale kam?

Dokonale pokojný

Pocit, že pokoj, čas a večnosť splyvajú v jedno, môžeme zažiť, keď pozorujeme kvet, prírodu alebo obraz. Keď sa sústreďíme na pozeranie, rozdiel medzi pozorovateľom a pozorovaným mizne a obaja splynú v jedno. Potom aj čas prestane plynúť. Rovnaký pokoj sa nás zmocní, ak sa započúvame do hudby Bacha alebo Mozarta a nedáme sa ničím rozptýliť. Rozplynieme sa v počúvaní. Vtedy sa uprostred času dotýkame večnosti, v počúvaní čas prestane plynúť. Tiež keď čítame knihu a zrazu sa nás niečo dotkne, nedokážeme čítať ďalej. Prestaneme čítať a ani nerozmýšľame prečo. Jednoducho sme opäť plní toho nadčasového pokoja.

Nijaké starosti

Starosti spojené so strachom zatemňujú ducha. Mám síce v pláne starať sa o svoju budúcnosť, ale čo ak nebudem rozumne konať. Strach ma poženie k nezmyselným výdavkom a poistkám. Je umením starať sa o svoju budúcnosť, no zároveň sa zbaviť starostí. Mojou úlohou je urobiť, čo je v mojich silách, a ďalšie prenechať Bohu.

V tieni stromu

Bol raz jeden muž, ktorého tak rušil pohľad na vlastný tieň a svoje kroky, že sa rozhodol zbaviť sa ich. Povedal si: Utečiem im. A tak vstal a utekal. No vždy, keď sa dotkol zeme, znova urobil krok a aj tieň ho nasledoval. Preto si povedal: „Musím bežať ešte rýchlejšie.“ A bežal rýchlejšie a ešte rýchlejšie, až kým sa napokon mŕtvy nezrútil na zem. Keby sa bol jednoducho ukryl do tieňa stromu, bol by sa zbavil svojho tieňa, a keby si sadol, zbavil by sa krokov. Ale to mu nenapadlo.

Anselm Grün „Malá kniha o šťastí“

Prichádza hodina, ba už prišla, keď sa rozpráchnete

(Jn 16, 29 - 33)

O štyri hodiny sa tieto slová stanú skutočnosťou. Učeníci sa rozutekajú a nechajú Boha samého v ľudských problémoch. Takí sú ľudia! Ľudia klamú, ak doteraz človek nezaklamal, môže to urobiť v každej chvíli.

V takom nebezpečenstve, v akom sa nachádzali učeníci, sa nachádza v každom čase každý človek. Ak sa naša viera nestretne s utrpením a ťažkosťami, vtedy je pevná. Len čo sa nám postaví do cesty temnota a neistota, naša viera sa môže zachvieť a môže sa aj stratiť. Žijeme stále v nebezpečenstve straty svojej viery. Najväčším vrahom viery môže byť spoločnosť, v ktorej žijeme.

Ježiš pozná tieto ľudské slabosti, s akými sa stretáva, ak ide o Božie požiadavky. Ale je neustále trpezlivý pri výchove človeka. Počnúc Adamom a končiac nami.

Svet je zaslepený neverou, nedôverou voči Bohu. Preto je plný smútku, zmätku a bezvýchodiskovosti. Len v Kristovej pravde Kristovi učeníci neustále budú počuť slová „Ja som premohol svet“.

Toto je bod, do ktorého pozýva Kristus učeníkov, je to cesta ku krížu. Kristus hovorí o viere, živote, zaslepenosti, nedôvere, úteku. Kto stavia na mňa, získa všetko. Ale musí počítať so stratou všetkého, aj života.

Po rozpráchnutí sa učeníci snažili dohnat zameškané. A pochopili, čo dáva tvárnosť ich životu.

Luboš Onderčín „V hĺbinách slova“

Smäd po živote

Michelangelo raz povedal istej grófke: „Mám 86 rokov a dúfam, že ma Pán Boh čoskoro povolá.“ Grófka sa ho opýtala: „Ste unavený životom?“ Veľký umelec jej odpovedal: „Nie, mám smäd po živote.“

Magdaléne Richterová „Mozaika radosti II.“

ZHROMAŽDENIE V STOLÁRSTVE

Hovorí sa, že uprostred noci sa v jednom stolárstve konalo zvláštne zhromaždenie. Zišli sa rôzne pracovné náradia, aby napravili rozdiely, ktoré im spolu nedovoľovali pracovať.

Kladivo malo v úmysle zhromaždenie riadiť, no vzápätí ho ostatní upozornili, že bude musieť odstúpiť.

„Nemôžeš viesť zhromaždenie, kladivo,“ povedal hovorca. „Si príliš hlučné a stále len búchaš do steny.“

Kladivo priznalo svoju vinu, ale navrhlo:

„Pokiaľ nebudem riadiť zhromaždenie, tak žiadam, aby bola vylúčená aj skrutka, lebo sa s ňou musí veľakrát zatočiť, aby bola na niečo dobrá.“

Skrutka povedala, že vylúčenie prijíma, avšak navrhla jednu podmienku:

„Pokiaľ pôjdem Ja, nech takisto odíde brúsny papier, lebo jeho spôsob počínania je príliš drsný a s ostatnými má len spory.“

Brúsny papier na to odvetil, že neodíde, pokiaľ nebude vylúčený meter, a dodal:

„Meter ostatných meria len podľa svojej mierky, akoby bol on jediný dokonale.“

Práve v tom dôležitom okamihu sa nečakane objavil stolár, obliekol si pracovný plášť a pustil sa do práce. Použil kladivo, brúsny papier, meter aj skrutku. Opracoval drevo, až sa premenilo na kus nábytku. Po dokončení práce odišiel. Keď stolárstvo utíchlo, zhromaždenie sa vrátilo k predchádzajúcej debate. A slova sa ujala píłka, ktorá doteraz mlčala:

„Vážení, videli sme, že všetci máme síce omyly, no stolár pracuje s našimi prednosťami. Vďaka nim máme svoju hodnotu. A tak navrhujem, aby sme sa príliš nesústredili na naše slabé miesta, ale na úžitok, ktorý vyplýva z našich silných stránok.“

A tak zhromaždenie ocenilo kladivo pre jeho silu. Skrutku pochválili pre schopnosť spájať. Brúsny papier vyzdvihli pre umenie brúsiť a zjemniť hrubý povrch. A pokiaľ ide o meter, všetci sa zhodli, že je presný a správny. Boli hrdí na svoje silné stránky a možnosť spoločnej práce.

- **Možno sa mi vybaví nejaké spoločenstvo, do ktorého patrí, a cítim sa podobne ako niektoré náradie.**

- **Stojí ma väčšiu námahu prijať niektoré vlastnosti druhých a pracovať v tíme?**

- **Myslím si, že by som mohol zmeniť vzťahy s ostatnými, keby som prijal ich obmedzenia, ako napríklad...**

José Carlos Bermejo „Ďalšie príbehy na uzdravenie duše“

Rok nad evanjeliom

Potreba zmeniť život

„Niektorí z tých, čo tam boli v tom čase, rozprávali mu o Galilejčanoch, ktorých krv Pilát zmiešal s krvou ich obetí. On im povedal: 'Myslíte si, že títo Galilejčania boli väčší hriešnici ako ostatní Galilejčania, keď tak trpeli? Nie, hovorím vám, ale ak nebudete robiť pokánie, všetci podobne zahyniete.'“ (Lk 13,1-3)

Veci, udalosti, obrazy, ktoré uvádza Písmo, majú význam trvalý - sú tu pre všetky časy. Ak podobenstvo hovorí o jednom človeku, má význam pre všetkých. Udalosť, ktorá sa týka niekoľkých, má zmysel pre každého. Situácia z minulosti má byť poučením pre budúcnosť. Všetko, o čom Písmo hovorí, je viac než konkrétna udalosť - je to udalosť,

ktorá je znamením. Keď sa zrúti veža, je to memento. Keď sa mánotratný syn dostane medzi ošipané, je to varovanie pre všetkých ľudí na svete.

Toto je spôsob, akým treba čítať a počúvať Sväté písmo. Ide o mňa, ja dostávam varovanie, ja dostávam prísľub. Evanjelium vždy hovorí o mne a ku mne.

Ľudia, najmä mocní, vždy ničili slabších. Tak spravil aj Pilát, keď dal cez veľkonočné sviatky pobiť v jeruzalemskom chráme Ježišových rodákov. Nevieme, či považoval ich náboženský úkon za politickú demonštráciu, alebo či chcel Židov zastrašiť svojou krutosťou. Jeho čin je iste hanbou ľudskosti a náboženstva.

Ľudí to šokovalo. Správa o tejto udalosti prebehla po celej krajine. Kládli si otázky: Ako sa to mohlo stať? Prečo Boh nezasiahol? Farizeji si to zjednodušili a vyhlásili, že to bol Boží trest, lebo Galilejčania boli hriešni. Ich mienka sa šírila medzi ľuďmi. Z toho vyplývalo, že tí, ktorým sa nič nestalo, boli lepší.

Ježiš hľadel na vec ináč. Postavil sa proti farizejskej teórii, že ten, komu sa darí, je dokonalý a bez hriechu. To bola nebezpečná teória. Všetci ľudia sú hriešni - hovorí Ježiš. Aj tí, ktorých nešťastie nezastihlo. To, čo sa stalo, je varovanie pre všetkých.

Surovosť a zločin sú na skazu len Pilátovi, ktorý sa ich dopustil. Ostatným ľuďom môžu poslúžiť na zamyslenie nad sebou a tým na spásu. Kto sa zhrozí nad náhlou smrťou Galilejčanov, musí sa zhrozíť aj nad svojou možnou náhlou smrťou. A kto sa zhrozí nad tým, čoho bol schopný Pilát, musí sa zhrozíť aj nad tým, čoho je schopný on sám.

Pán Boh nás môže aj otrasnými činmi prebudiť zo spánku. Katastrofy a zločiny, žiaľ, budú jestvovať vždy. No veriaci človek ich má vidieť v pravom svetle. Má ich nie prekriať, ale sa udrieť v prsia.

Vo svete a v živote všetko je znamením. Treba vidieť do hĺbky udalosti života a pochopiť ich. „Myslíte, že tí... boli väčší vinníci ako ostatní obyvatelia Jeruzalema? Nie, hovorím vám, ale ak nebudete robiť pokánie, všetci podobne zahyniete“ (Lk 13, 4-5).

Pozvi chudobných

„Keď dávaš obed alebo večeru, nevolaj svojich priateľov... ani bohatých... pozvi chudobných...“ (Lk 14,12-13).

Kto robí len to, čo sa mu oplatí a čo mu prinesie zisk, ten nie je kresťan. Nespráva sa podľa zákona lásky, ale podľa obchodnej praxe.

Ježiš vidí do ľudí, ktorí sa držia presne účtovníctva - dal a má dať. To je metóda vyrovnaného konta. Evanjelium je však niečo iné. Neúčtuje, ale hovorí o láske, ktorá vyrastá z viery a oddanosti Bohu. Kto chce v duchovnom živote účtovať, dáva najavo zle skrývanú neveru. Chce sa sám zabezpečiť, sám si chce zaistiť spravodlivosť, akoby ani neveril v spravodlivosť Božiu. Nepopiera síce Božiu spravodlivosť, ale s ňou v živote ani neráta. Pokúša sa žiť tak, aby sa nijako nevystavil riziku, aby sa neukrátil, aby nebol sklamaný. To nie je viera ani život z viery. To nie je láska ani život z lásky. A nie je to ani nádej, a teda ani život z nádeje. To nie je kresťanstvo.

Vypočítaví ľudia chcú nájsť zmysel svojho života tu v tomto svete. No zároveň si to nechcú pokaziť ani pre prípadný druhý život. Preto sú vypočítaví. A sú spokojní, že sa im nemôže nič stať. Blahoželajú si, že sú zaistení pre všetky prípady — aj pre prípad, že viera je ilúzia, aj pre prípad, že viera je pravda. Takto špekulujú vypočítavci. Ale oklamú sa. Boh sa prizná len k tým, ktorí sa odvážili naozaj veriť a opravdivo z viery žiť - bez vypočítavosti.

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku